

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 1593

S P R A W O Z D A N I E

**KOMISJI ADMINISTRACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH
ORAZ KOMISJI INFRASTRUKTURY**

**o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy
- Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie
niektórych ustaw (druk nr 925).**

Marszałek Sejmu – zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu skierował w dniu 19 września 2008 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Komisji Infrastruktury – w celu rozpatrzenia.

Komisje: Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Infrastruktury po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach: 8 października, 2 grudnia 2008 r. oraz 20 stycznia 2009 r.

wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 20 stycznia 2009 r.

Przewodniczący Komisji
Spraw Wewnętrznych
i Administracji

/-/ Marek Biernacki

Przewodniczący Komisji
Infrastruktury

/-/ Zbigniew Rynasiewicz

Sprawozdawca

/-/ Jan Walenty Tomaka

Projekt

USTAWA
z dnia 2009 r.

**o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym
oraz o zmianie niektórych ustaw¹⁾**

Art. 1.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa:

- 1) zasady ruchu na drogach publicznych oraz w strefach zamieszkania;
- 2) zasady i warunki dopuszczenia pojazdów do tego ruchu;
- 3) wymagania w stosunku do osób kierujących pojazdami i innych uczestników ruchu;
- 4) zasady i warunki kontroli ruchu drogowego;
- 5) warunki odpowiedzialności administracyjnej za naruszenia przepisów ruchu drogowego w zakresie dopuszczalnej prędkości.”;

2) w art. 2 w pkt 58 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 59 w brzmieniu:

„59) urządzenie rejestrujące – stacjonarne, przenośne bądź zainstalowane w pojeździe albo na statku powietrznym ruchome urządzenie ujawniające i zapisujące za pomocą technik utrwalania obrazów naruszenia przepisów ruchu drogowego przez kierujących pojazdami.”;

3) w art. 20 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) samochodu osobowego, motocykla lub samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t:

a) na autostradzie - 140 km/h,

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia i ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708, poz. 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i N 234, poz. 1573 i 1574.

- b) na drodze ekspresowej dwujezdniowej - 120 km/h,
  - c) na drodze ekspresowej jednojezdniowej oraz na drodze dwujezdniowej co najmniej o dwóch pasach przeznaczonych dla każdego kierunku ruchu - 100 km/h,
  - d) na pozostałych drogach - 90 km/h;”;
- 4) w art. 129 w ust. 2 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a) używania urządzeń rejestrujących;”;
- 5) art. 129a otrzymuje brzmienie:
„Art. 129a. 1. Kontrola ruchu drogowego w odniesieniu do kierującego pojazdem:
- 1) który wykonuje transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne,
  - 2) w stosunku do którego zachodzi uzasadnione podejrzenie, że kieruje pojazdem w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu,
  - 3) który naruszył przepisy ruchu drogowego, w przypadku zarejestrowania tego naruszenia przy użyciu:
    - a) przyrządów kontrolno-pomiarowych,
    - b) przenośnych bądź zainstalowanych w pojeździe albo na statku powietrznym ruchomych urządzeń rejestrujących,
  - 4) który rażąco naruszył przepisy o ruchu drogowym lub spowodował zagrożenie jego bezpieczeństwa
- należy również do inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego.
2. W ramach wykonywania kontroli ruchu drogowego w zakresie, o którym mowa w ust. 1, inspektorowi Inspekcji Transportu Drogowego przysługują uprawnienia określone w art. 129 ust. 2.”;
- 6) w art. 129b:
- a) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) używania stacjonarnych i przenośnych urządzeń rejestrujących;”;
  - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Strażnicy gminni (miejscy) mogą dokonywać czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego z użyciem przenośnych urządzeń rejestrujących w miejscu i czasie uzgodnionym z właściwym miejscowo komendantem powiatowym (miejskim) lub komendantem stołecznym Policji.”;
- 7) w art. 130:
- a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
„1b. Informacje o kierowcach naruszających przepisy ruchu drogowego przekazują do ewidencji:

- 1) organy kontroli ruchu drogowego, o których mowa w art. 129 - 129d – w zakresie naruszeń stwierdzonych w drodze postępowania w sprawach o wykroczenie lub w drodze postępowania karnego;
- 2) Inspekcja Transportu Drogowego – w zakresie naruszeń przepisów ruchu drogowego stwierdzonych w drodze postępowania administracyjnego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Sprawiedliwości, mając na uwadze dyscyplinowanie i wdrażanie kierujących pojazdami do przestrzegania przepisów ustawy oraz zapobieganie wielokrotnemu naruszaniu przepisów ruchu drogowego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób punktowania i liczbę punktów odpowiadających naruszeniu przepisów ruchu drogowego w tym naruszeń w zakresie przekraczania przez kierujących pojazdami dopuszczalnej prędkości za które została, na zasadach określonych w niniejszej ustawie, nałożona kara pieniężna - w przypadku ustalenia tożsamości kierującego pojazdem w postępowaniu administracyjnym;
- 2) sposób przekazywania do ewidencji, o której mowa w ust. 1, informacji o kierowcach naruszających przepisy ruchu drogowego;
- 3) sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz tryb występowania z wnioskami o kontrolne sprawdzenie kwalifikacji;
- 4) program szkolenia, o którym mowa w ust. 3 i jednostki upoważnione do jego prowadzenia;
- 5) liczbę punktów odejmowanych z tytułu odbytego szkolenia;
- 6) podmioty uprawnione do uzyskiwania informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w ust. 1.”;

8) w art. 130a w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w przypadku, o którym mowa w art. 140a ust. 1.”;

9) w art. 132 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) w przypadku, o którym mowa w art. 140a ust. 1.”;

10) w dziale V po rozdziale 3 dodaje się rozdział 4 w brzmieniu:

„Rozdział 4

Nadzór nad przestrzeganiem niektórych przepisów ruchu drogowego przez kierujących pojazdami

Oddział 1

Centrum Automatycznego Nadzoru nad Ruchem Drogowym

Art. 140aa. 1. Tworzy się Centrum Automatycznego Nadzoru nad Ruchem Drogowym w strukturze organizacyjnej Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego, zwane dalej „Centrum Nadzoru”.

2. W skład Centrum Nadzoru wchodzi zamiejscowe wydziały automatycznego nadzoru nad ruchem drogowym, zwane dalej „wydziałami zamiejscowymi”.

Art. 140ab. 1. Do zakresu działania Centrum Nadzoru należy:

- 1) rejestrowanie naruszeń przepisów ruchu drogowego w zakresie przekraczania przez kierujących pojazdami dopuszczalnej prędkości;
  - 2) przetwarzanie do celów - w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie danych obejmujących:
    - a) obraz pojazdu, którym kierujący naruszył przepisy ruchu drogowego, oraz wizerunek kierującego pojazdem, jeżeli został on zarejestrowany,
    - b) numer rejestracyjny pojazdu, o którym mowa w lit. a,
    - c) datę, czas oraz określenie miejsca popełnienia naruszenia,
    - d) prędkość pojazdu,
    - e) dane właściciela (posiadacza) pojazdu lub kierującego pojazdem,
    - f) numer identyfikacyjny urządzenia rejestrującego,
    - g) dane organu kontroli ruchu, który ujawnił naruszenie przepisów ruchu drogowego, o którym mowa w pkt 1;
  - 3) prowadzenie postępowania administracyjnego w sprawach o nałożenie kary pieniężnej za naruszenia przepisów ruchu drogowego, o których mowa w pkt 1;
  - 4) współdziałanie z zarządcami dróg w zakresie instalacji i usuwania urządzeń rejestrujących;
  - 5) obsługa urządzeń rejestrujących położonych w pasie drogowym dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych, z wyłączeniem dróg publicznych położonych w mieście na prawach powiatu innych niż autostrady i drogi ekspresowe.
2. Zadania Centrum Nadzoru wykonuje Główny Inspektor Transportu Drogowego przy pomocy Dyrektora Centrum Nadzoru oraz naczelników wydziałów zamiejscowych.

3. W ramach wykonywania zadań Centrum Nadzoru, Główny Inspektor Transportu Drogowego, w szczególności:
  - 1) prowadzi postępowania administracyjne w sprawach wynikających z zadań Centrum Nadzoru;
  - 2) wnioskuje do zarządców dróg o instalację lub usunięcie urządzenia rejestrującego.
4. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb oraz warunki techniczne gromadzenia, przetwarzania, udostępniania i usuwania przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego utrwalonych obrazów i danych, uwzględniając dokumentację i zakres czynności niezbędne do przeprowadzenia postępowania oraz konieczność ochrony zarejestrowanych danych przed nieuprawnioną ingerencją i ujawnieniem.

Art. 140ac. 1. Główny Inspektor Transportu Drogowego powołuje i odwołuje Dyrektora Centrum Nadzoru, jego zastępców, oraz naczelników wydziałów zamiejscowych.

2. Powołanie Dyrektora Centrum Nadzoru następuje na pięcioletnią kadencję.
3. Ponowne powołanie na Dyrektora Centrum Nadzoru może nastąpić tylko raz.
4. Dyrektor Centrum Nadzoru pełni obowiązki do dnia powołania swojego następcy.
5. Kadencja Dyrektora Centrum Nadzoru wygasa w przypadku jego śmierci lub odwołania.
6. Odwołanie Dyrektora Centrum Nadzoru z zajmowanego stanowiska następuje w przypadku:
  - 1) rezygnacji z zajmowanego stanowiska;
  - 2) niespełniania któregokolwiek z warunków określonych w ust. 10;
  - 3) niewykonywania obowiązków z powodu choroby trwającej nieprzerwanie ponad 6 miesięcy.
7. W przypadku zwolnienia stanowiska Dyrektora Centrum Nadzoru lub czasowej niemożności sprawowania przez niego funkcji, Główny Inspektor Transportu Drogowego może powierzyć pełnienie obowiązków Dyrektora Centrum Nadzoru, na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy jego zastępcy lub innej osobie, która spełnia warunki określone w ust. 10.
8. Do pracowników Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego zatrudnionych w Centrum Nadzoru, w tym Dyrektora Centrum Nadzoru, jego zastępców oraz naczelników wydziałów zamiejscowych, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 listopada

2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), z wyłączeniem przepisów dotyczących zasad wynagradzania.

9. Dyrektorem Centrum Nadzoru, jego zastępcą oraz naczelnikiem Wydziału Zamiejscowego może być osoba, która:
- 1) ukończyła 30 rok życia;
  - 2) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie;
  - 3) posiada wyższe wykształcenie;
  - 4) korzysta z pełni praw publicznych;
  - 5) daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków;
  - 6) nie była karana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
  - 7) spełnia wymagania określone w przepisach ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych co najmniej w zakresie dostępu do informacji stanowiących tajemnicę państwową, oznaczonych klauzulą „tajne”;
  - 8) spełnia jeden z następujących warunków:
    - a) jest inspektorem transportu drogowego,
    - b) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin kwalifikacyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.³⁾), lub
    - c) jest oficerem Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Agencji Wywiadu.
10. Stanowisk, o których mowa w ust. 10, nie można łączyć z innymi stanowiskami oraz funkcjami publicznymi.
11. Osoby zajmujące stanowiska, o których mowa w ust. 10, nie mogą podejmować innego zajęcia zarobkowego poza Inspekcją oraz pozostawać w stosunku pracy lub stosunku służbowym z innym pracodawcą, z wyłączeniem przypadków oddelegowania do pełnienia służby w Inspekcji Transportu Drogowego przez organy podmiotów wymienionych w ust. 10 pkt 8 lit. c.
12. Do osób zajmujących stanowiska, o których mowa w ust. 10 stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.
13. Pracownicy Centrum Nadzoru nie mogą podejmować dodatkowego zatrudnienia bez pisemnej zgody Dyrektora Centrum Nadzoru ani wykonywać innych czynności lub zajęć sprzecznych z ich obowiązkami służbowymi w Centrum Nadzoru.
14. Do pracowników Centrum Nadzoru stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381 oraz z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574.

(Dz.U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁴⁾) w zakresie w jakim nie pozostają one w sprzeczności z przepisami niniejszej ustawy. Czynności z zakresu prawa pracy wobec pracowników Centrum Nadzoru wykonuje Dyrektor Centrum Nadzoru.

15. Dyrektor Centrum Nadzoru zapewnia funkcjonowanie i ciągłość pracy Centrum Nadzoru, warunki jego działania oraz organizację pracy, w szczególności poprzez:

- 1) ustalanie regulaminu organizacyjnego Centrum Nadzoru i jego komórek organizacyjnych;
- 2) prowadzenie polityki personalnej oraz zarządzanie zasobami ludzkimi w Centrum Nadzoru, w tym ustalanie regulaminu pracy;
- 3) gospodarowanie mieniem, zlecanie usług i dokonywanie zakupów dla Centrum Nadzoru oraz prowadzenie ewidencji jego majątku;
- 4) obsługę finansowo-księgową Centrum Nadzoru oraz zatwierdzanie dokumentów finansowo-księgowych do wypłaty;
- 5) wykonywanie kompetencji kierownika zamawiającego w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1058 i Nr 220, poz. 1420) w zakresie zamówień publicznych udzielanych przez Centrum Nadzoru;
- 6) prowadzenie kontroli i audytu wewnętrznego w Centrum Nadzoru oraz przestrzeganie zasad techniki prawodawczej i przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej;
- 7) wykonywanie w zakresie funkcjonowania Centrum Nadzoru zadań kierownika urzędu, jeżeli odrębne przepisy tak stanowią;
- 8) wykonywanie innych zadań z upoważnienia Głównego Inspektora Transportu Drogowego.

16. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 14 i 15, Dyrektor Centrum Nadzoru może wydawać zarządzenia.

17. Główny Inspektor Transportu Drogowego sprawuje bezpośredni nadzór nad Centrum Nadzoru, w tym w szczególności opracowuje projekt planu rzeczowo-finansowego Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego w części dotyczącej Centrum Nadzoru oraz nadzoruje wykonanie planu w tej części w roku budżetowym.

Art. 140ad. 1. Główny Inspektor Transportu Drogowego, tworzy lub znosi Wydział Zamiejscowy, ustanawiając Wojewódzki Inspektorat

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 89, poz. 589 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505.

Transportu Drogowego będący siedzibą wydziału oraz określając terytorialny zasięg i zakres jego działania.

2. Obsługę Wydziału Zamiejscowego zapewnia Wojewódzki Inspektorat Transportu Drogowego będący jego siedzibą.

Art. 140ae. Działalność Centrum Nadzoru finansuje się z budżetu państwa z zastrzeżeniem art. 140af ust. 5 pkt 2.

Art. 140af. 1. Tworzy się Krajowy Fundusz Nadzoru nad Ruchem Drogowym, zwany dalej „Funduszem Nadzoru”.

2. Fundusz Nadzoru jest państwowym funduszem celowym.
3. Obsługę bankową Funduszu Nadzoru prowadzi Bank Gospodarstwa Krajowego.
4. Przychodami Funduszu Nadzoru są:
  - 1) uiszczone kwoty kar pieniężnych, o których mowa w art. 140a1;
  - 2) odsetki z tytułu oprocentowania środków Funduszu Nadzoru oraz odsetki od lokat okresowo wolnych środków Funduszu Nadzoru w bankach;
  - 3) środki pochodzące ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi uzyskane na podstawie umów międzynarodowych.
5. Środki Funduszu Nadzoru, z zastrzeżeniem art. 140ar ust. 1, przeznaczone są na:
  - 1) wynagrodzenie Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu obsługi bankowej Funduszu Nadzoru;
  - 2) finansowanie zadań inwestycyjnych, modernizacyjnych i remontowych oraz kosztów utrzymania i funkcjonowania Centrum Nadzoru, zakup niezbędnych na jego potrzeby towarów i usług, a także nagrody dla pracowników Centrum Nadzoru za osiągnięcia w pracy;
  - 3) finansowanie pozostałych zadań określonych w Programie Wykorzystania Środków Funduszu Nadzoru Na Cele Związane Z Podnoszeniem Poziomu Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, zwanym dalej „Programem Finansowania BRD”, a w szczególności:
    - a) zadań inwestycyjnych, modernizacyjnych lub remontowych związanych z drogami publicznymi, a także kosztów utrzymania i funkcjonowania infrastruktury oraz urządzeń drogowych, w tym na budowę, przebudowę, remont, utrzymanie i ochronę dróg oraz drogowych obiektów inżynierskich,
    - b) zadań inwestycyjnych, modernizacyjnych lub remontowych oraz kosztów utrzymania i funkcjonowania jednostek organizacyjnych Inspekcji Transportu Drogowego oraz Policji, a także zakup niezbędnych na ich potrzeby towarów i usług.

6. Kwota wypłat z Funduszu Nadzoru określona w Programie Finansowania BRD wynosi:

- 1) w zakresie zadań, o których mowa w ust. 5 pkt 3 lit. a, dotyczących dróg krajowych – nie mniej niż 25% środków finansowych pozostałych po pokryciu wydatków, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2;
- 2) w zakresie zadań, o których mowa w ust. 5 pkt 3 lit. a, dotyczących dróg zarządzanych przez jednostki samorządu terytorialnego – nie mniej niż 25% środków finansowych pozostałych po pokryciu wydatków, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2.

Art. 140ag. 1. Projekt Programu Finansowania BRD na okres od roku do lat sześciu opracowuje na podstawie założeń zatwierdzonych przez ministra właściwego do spraw transportu Główny Inspektor Transportu Drogowego działający w porozumieniu z:

- 1) Generalnym Dyrektorem Dróg Krajowych i Autostrad – w zakresie zadań, o których mowa w art. 140af ust. 5 pkt 3 lit. a, dotyczących dróg krajowych;
  - 2) Krajową Radą Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego – w zakresie pozostałych zadań, o których mowa w art. 140af ust. 5 pkt 3 lit. a;
  - 3) Komendantem Głównym Policji – w zakresie zadań, o których mowa w art. 140af ust. 5 pkt 3 lit. b, dotyczących Policji;
2. Projekt Programu Finansowania BRD określa poszczególne zadania oraz przewidywaną wysokość źródeł ich finansowania, z zastrzeżeniem art. 140af ust. 6.
3. Program Finansowania BRD zatwierdza w drodze uchwały Rada Ministrów. Zatwierdzony Program ogłasza się w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
4. W terminie do końca maja każdego roku minister nadzorujący Fundusz Nadzoru składa Radzie Ministrów sprawozdanie z realizacji Programu Finansowania BRD w roku poprzednim. Sprawozdanie zawiera w szczególności informacje dotyczące:
- 1) wykonania rzeczowego i finansowego Programu Finansowania BRD;
  - 2) zaawansowania realizacji inwestycji zaplanowanych do wykonania w związku z realizacją Programu Finansowania BRD;
  - 3) przeniesień środków finansowych pomiędzy poszczególnymi inwestycjami dokonanych zgodnie z art. 140ah ust. 13 pkt 2.

Art. 140ah. 1. Dysponentem Funduszu Nadzoru jest Główny Inspektor Transportu Drogowego. Ministrem nadzorującym Fundusz Nadzoru jest minister właściwy do spraw transportu.

2. Podstawą gospodarki finansowej Funduszu Nadzoru jest roczny plan finansowy, sporządzany na okres roku budżetowego.
3. Plan finansowy obejmuje w szczególności:
  - 1) przychody i wydatki;
  - 2) stan środków obrotowych Funduszu na początek i koniec roku budżetowego;
  - 3) należności i zobowiązania.
4. Projekt rocznego planu finansowego Funduszu Nadzoru sporządzonego przez dysponenta Funduszu Nadzoru zatwierdza minister nadzorujący Fundusz Nadzoru w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.
5. Dysponent Funduszu Nadzoru sporządza sprawozdania z wykonania rocznego planu finansowego w terminach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.
6. Wydatki Funduszu Nadzoru, wynikające z rocznego planu finansowego, dokonywane są w ramach posiadanych środków finansowych.
7. W przypadku gdy środki finansowe gromadzone przez Fundusz Nadzoru nie są okresowo wykorzystywane, dysponent Funduszu Nadzoru może je lokować na rachunkach lokat terminowych w bankach mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiadających fundusze własne w wysokości nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 10 000 000 euro, przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez NBP.
8. Suma lokat, o których mowa w ust. 7, w jednym banku lub grupie banków powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć 10% okresowo wolnych środków Funduszu Nadzoru.
9. Bank Gospodarstwa Krajowego pobiera wynagrodzenie prowizyjne z tytułu obsługi bankowej Funduszu Nadzoru.
10. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi w drodze rozporządzenia, sposób i terminy przekazywania wpłat z tytułu nałożonych kar pieniężnych po pomniejszeniu, o którym mowa w art. 140a¹, z rachunku Funduszu Nadzoru na rachunki: budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego.
11. Dysponent Funduszu Nadzoru zawrze z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą zakres czynności wykonywanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz wynagrodzenie z tytułu obsługi bankowej Funduszu Nadzoru, w tym w szczególności:
  - 1) sposób gromadzenia w ramach Funduszu Nadzoru wpływów z kar pieniężnych, o których mowa w art. 140a¹;

- 2) tryb przekazywania kar pieniężnych, o których mowa w art. 140a1, na rachunki: budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego;
  - 3) sposób, tryb i terminy przekazywania środków finansowych na pokrycie kosztów związanych z funkcjonowaniem Centrum Nadzoru;
  - 4) sposób i tryb dokonywania wypłat ze środków Funduszu Nadzoru;
  - 5) sposób, tryb i terminy dokonywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego lokat, o których mowa w ust. 7;
  - 6) zasady oraz tryb ustalania numerów rachunków wskazywanych przez Centrum Nadzoru w decyzjach o nałożeniu kary pieniężnej w sposób zapewniający możliwość identyfikacji w systemie teleinformatycznym poszczególnych wpłat;
  - 7) zasady oraz tryb monitorowania przez Centrum Nadzoru w systemie teleinformatycznym wpłat z tytułu nałożonych kar pieniężnych;
  - 8) wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 9, oraz sposób i terminy jego wypłaty, uwzględniając koszty Banku Gospodarstwa Krajowego ponoszone w związku z obsługą bankową Funduszu Nadzoru.
12. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 9, ustalone jest w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.
13. Dysponent Funduszu Nadzoru może w uzasadnionych przypadkach za zgodą ministra nadzorującego Fundusz Nadzoru, dokonywać:
- 1) przeniesienia wydatków pomiędzy poszczególnymi pozycjami planu;
  - 2) przeniesienia środków finansowych pomiędzy poszczególnymi inwestycjami w ramach jednego roku realizacji Programu Finansowania BRD pod warunkiem, że przeniesienia te nie zmieniają ogólnej kwoty przeznaczonej w danym roku na inwestycje;
  - 3) wydatków wyższych niż planowane bez zmiany planu, do wysokości łącznej kwoty przychodów uzyskanych ponad plan i pozostałości środków z okresów poprzednich.
14. Przepisów art. 151 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.⁵⁾) nie stosuje się.

---

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112, Nr 209, poz. 1317, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505.

15. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mając na względzie przestrzeganie zawartych umów i porozumień oraz racjonalne gospodarowanie środkami, określi w drodze rozporządzenia tryb i terminy sporządzania planów i sprawozdań finansowych Funduszu Nadzoru oraz szczegółowe zasady gospodarki finansowej Funduszu Nadzoru.

Oddział 2

Kontrola przestrzegania niektórych przepisów ruchu drogowego

- Art. 140ai. 1. Centrum Nadzoru ujawnia naruszenia przepisów ruchu drogowego, w zakresie o którym mowa w art. 140ab ust. 1 pkt 1, za pomocą urządzeń rejestrujących położonych w pasie drogowym dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych, z wyłączeniem dróg publicznych położonych w mieście na prawach powiatu innych niż autostrady i drogi ekspresowe, które automatycznie rejestrują w szczególności:
- 1) obraz pojazdu, którym kierujący naruszył przepisy ruchu drogowego wraz z numerem rejestracyjnym pojazdu;
  - 2) datę, czas oraz określenie miejsca popełnienia naruszenia;
  - 3) prędkość z jaką poruszał się pojazd wraz z prędkością dopuszczalną w miejscu i czasie popełnienia naruszenia;
  - 4) numer identyfikacyjny urządzenia rejestrującego.
2. Centrum Nadzoru wykonuje czynności wynikające z bieżącej eksploatacji i obsługi urządzeń rejestrujących, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności pobiera z nich zarejestrowane dane.
  3. Ujawnianie naruszeń przepisów ruchu drogowego, w zakresie o którym mowa w art. 140ab ust. 1 pkt 1, za pomocą stacjonarnych urządzeń rejestrujących położonych w pasie drogowym dróg gminnych oraz na drogach położonych w mieście na prawach powiatu, z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych, należy do zadań jednostki samorządu terytorialnego oraz straży gminnej (miejskiej).
  4. Jednostka samorządu terytorialnego oraz straż gminna (miejska):
    - 1) wykonuje czynności wynikające z bieżącej eksploatacji i obsługi urządzeń rejestrujących, o których mowa w ust. 3, w tym w szczególności pobiera z nich zarejestrowane dane;
    - 2) przekazuje zarejestrowane dane do Centrum Nadzoru.
  5. W zakresie, o którym mowa w art. 140ab ust. 1 pkt 1, organy kontroli ruchu drogowego, o których mowa w:
    - 1) art. 129 i 129a, mogą ujawniać naruszenia przepisów ruchu drogowego:
      - a) za pomocą przenośnych urządzeń rejestrujących lub ruchomych urządzeń rejestrujących zainstalowanych w pojeździe albo na statku powietrznym,

- b) za pomocą innych urządzeń kontrolno-pomiarowych;
  - 2) art. 129b, mogą ujawniać naruszenia przepisów ruchu drogowego za pomocą przenośnych urządzeń rejestrujących.
6. Organy kontroli ruchu drogowego, o których mowa w art. 129-129b, przekazują do Centrum Nadzoru:
- 1) dane zarejestrowane przez urządzenia rejestrujące, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a oraz pkt 2;
  - 2) szczegółowe dane o naruszeniach ujawnionych za pomocą innych urządzeń kontrolno-pomiarowych, wraz z niezbędnymi dokumentami.

Art. 140aj. 1. Minister właściwy do spraw transportu, uwzględniając dokumentację i zakres czynności niezbędnych do przeprowadzenia postępowania oraz konieczność ochrony zarejestrowanych obrazów przed ingerencją i nieuprawnionym ujawnieniem, określi w drodze rozporządzenia wymogi techniczne dotyczące:

- 1) danych zapisywanych przez urządzenia rejestrujące;
  - 2) sposobu ich rejestracji;
  - 3) zapisywanych obrazów naruszeń, w tym w szczególności w zakresie ich jakości, typu oraz formatu.
2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe warunki i tryb przekazywania do Centrum Nadzoru danych i informacji zarejestrowanych przez urządzenia rejestrujące, o których mowa w art. 140ai ust. 5 pkt 1 lit. a oraz pkt 2;
  - 2) zakres danych, informacji i niezbędnej dokumentacji o naruszeniach ujawnionych za pomocą innych urządzeń kontrolno-pomiarowych, a także warunki i tryb ich przekazywania do Centrum Nadzoru.
3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw transportu uwzględni w szczególności:
- 1) zakres danych, informacji i dokumentacji niezbędnych dla skutecznego prowadzenia postępowania administracyjnego w sprawach o nałożenie kary pieniężnej;
  - 2) wykorzystanie systemów do teletransmisji oraz możliwości przekazywania danych i informacji Wydziałom Zamiejscowym;
  - 3) konieczność ochrony zarejestrowanych danych przed ingerencją i ujawnieniem.

Art. 140ak. 1. Centrum Nadzoru ustala wpisanego do dowodu rejestracyjnego posiadacza pojazdu, którym dokonano naruszenia przepisów ru-

chu drogowego, a w przypadku jego braku - właściciela pojazdu, w oparciu o dane i informacje:

- 1) określone w art. 140ai ust. 1 i 6;
  - 2) z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Centralnej Ewidencji Kierowców udostępnianych za pomocą bezpiecznej teletransmisji, z zastrzeżeniem ust. 3;
  - 3) uzyskane w związku z prowadzonym postępowaniem, w szczególności od polskich i zagranicznych organów rejestrujących pojazd.
2. Administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby Centrum Nadzoru jest zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 80b ust. 4.
  3. W przypadku braku możliwości zapewnienia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej dostępu Centrum Nadzoru do danych i informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2, za pomocą bezpiecznej teletransmisji, minister ten zapewni Centrum Nadzoru możliwość wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, w oparciu o elektroniczny dostęp do tych danych i informacji za pomocą środków innych niż z wykorzystaniem bezpiecznej teletransmisji.
  4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może określić w drodze rozporządzenia tryb oraz warunki techniczne korzystania przez Centrum Nadzoru z danych i informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2.
  5. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw administracji publicznej uwzględni w szczególności konieczność ochrony zarejestrowanych danych i informacji przed nieuprawnioną ingerencją oraz ujawnieniem.

Oddział 3

Kary pieniężne za naruszenie niektórych przepisów ruchu drogowego

- Art. 140al. 1. Kierujący pojazdem naruszający przepisy ruchu drogowego w zakresie dopuszczalnej prędkości podlega karze pieniężnej.
2. Wysokość kary pieniężnej wynosi, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6 oraz art. 140ao ust. 2:
    - 1) za przekroczenie w obszarze zabudowanym dopuszczalnej prędkości określonej przepisami ustawy lub za pomocą znaków drogowych, z zastrzeżeniem pkt 3:
      - a) o 10 km/h do 20 km/h włącznie – 200 zł,
      - b) o więcej niż 20 km/h do 30 km/h włącznie – 300 zł,
      - c) o więcej niż 30 km/h do 40 km/h włącznie – 500 zł,
      - d) o więcej niż 40 km/h do 50 km/h włącznie – 600 zł,
      - e) o więcej niż 50 km/h – 700 zł;

- 2) za przekroczenie poza obszarem zabudowanym dopuszczalnej prędkości określonej przepisami ustawy lub za pomocą znaków drogowych, z zastrzeżeniem pkt 3:
    - a) o 10 km/h do 20 km/h włącznie – 150 zł,
    - b) o więcej niż 20 km/h do 30 km/h włącznie – 250 zł,
    - c) o więcej niż 30 km/h do 40 km/h włącznie – 400 zł,
    - d) o więcej niż 40 km/h do 50 km/h włącznie – 500 zł,
    - e) o więcej niż 50 km/h – 600 zł;
  - 3) za przekroczenie na autostradzie bądź drodze ekspresowej dwujezdniowej dopuszczalnej prędkości określonej przepisami ustawy lub za pomocą znaków drogowych:
    - a) o 10 km/h do 20 km/h włącznie – 100 zł,
    - b) o więcej niż 20 km/h do 30 km/h włącznie – 200 zł,
    - c) o więcej niż 30 km/h do 40 km/h włącznie – 300 zł,
    - d) o więcej niż 40 km/h do 50 km/h włącznie – 400 zł,
    - e) o więcej niż 50 km/h – 500 zł.
  3. Kara pieniężna jest nakładana w drodze decyzji administracyjnej.
  4. Właściciel (posiadacz) pojazdu, a także kierujący pojazdem, może uiszczyć karę pieniężną dobrowolnie w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie o nałożenie kary pieniężnej.
  5. Tej samej karze pieniężnej podlega wskazany w dowodzie rejestracyjnym posiadacz pojazdu, a w razie jego braku właściciel pojazdu, w przypadku, gdy w drodze postępowania administracyjnego prowadzonego na zasadach określonych w niniejszej ustawie nie ustalono tożsamości kierującego pojazdem.
  6. W przypadku dobrowolnego uiszczenia kary pieniężnej, kara ulega pomniejszeniu o kwotę równą 20% należnej wysokości określonej w ust. 2.
  7. W przypadku nałożenia w okresie 6 miesięcy od dnia popełnienia naruszenia kar pieniężnych za pięć kolejnych naruszeń lub za mniejszą liczbę naruszeń, za które razem z pierwszym naruszeniem zostały nałożone kary pieniężne łącznie na kwotę 2.500 zł lub w wyższej wysokości, kary pieniężne za kolejne naruszenia w okresie 12 miesięcy od popełnienia ostatniego naruszenia lub nałożenia ostatniej kary pieniężnej nakładane będą w podwójnej wysokości.
  8. Jeżeli czyn będący naruszeniem przepisów, o których mowa w ust. 1, wyczerpuje jednocześnie znamiona wykroczenia, stosuje się wyłącznie przepisy niniejszej ustawy.
- Art. 140ał. 1. Postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary pieniężnej wszczyna się na podstawie:

- 1) zarejestrowanego przez urządzenie rejestrujące obrazu pojazdu, którym naruszono przepisy ruchu drogowego;
  - 2) zawiadomienia uprawnionych do kontroli ruchu drogowego organów, o których mowa w art. 129-129b, o ujawnionym naruszeniu przepisów ruchu drogowego.
2. Postępowania administracyjnego nie wszczyna się, a wszczęte umarza:
- 1) po upływie dwóch lat od dnia popełnienia naruszenia;
  - 2) gdy na obrazie naruszenia zarejestrowano pojazd, który używany był wbrew woli właściciela (posiadacza) pojazdu, a w sprawie tej zostało wszczęte postępowanie karne;
  - 3) gdy zarejestrowany obraz naruszenia nie zawiera danych niezbędnych do przeprowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie o nałożenie kary pieniężnej, w tym w szczególności zarejestrowany numer rejestracyjny pojazdu jest nieczytelny albo niekompletny w stopniu uniemożliwiającym identyfikację pojazdu;
  - 4) gdy ustalenie właściciela (posiadacza) pojazdu na podstawie zarejestrowanych danych jest niemożliwe.
3. Decyzję o umorzeniu postępowania wydaje Główny Inspektor Transportu Drogowego. Umorzenie postępowania w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, następuje w oparciu o dokumenty załączone przez właściciela (posiadacza) pojazdu do odpowiedzi, o której mowa w art. 140am ust. 3.
4. Jeżeli na podstawie zarejestrowanego przez urządzenie rejestrujące obrazu, stwierdzone zostanie istnienie uzasadnionego podejrzenia popełnienia wykroczenia lub przestępstwa, Główny Inspektor Transportu Drogowego zawiadamia o tym właściwe organy.

Art. 140am. 1. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przypadku, o którym mowa w art. 140ał ust. 1, wysyłane jest do:

- 1) posiadacza pojazdu wskazanego w dowodzie rejestracyjnym pojazdu, albo
  - 2) właściciela pojazdu, w razie braku posiadacza.
2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
- 1) informację o stwierdzeniu naruszenia oraz o wysokości kary pieniężnej za to naruszenie a także liczbie punktów odpowiadających temu naruszeniu;
  - 2) pouczenie o prawach i obowiązkach wynikających z ustawy, w tym o możliwości:
    - a) wskazania osoby kierującej pojazdem w chwili naruszenia przepisów,

- b) wskazania istotnych dla sprawy okoliczności towarzyszących naruszeniu,
      - c) dobrowolnego uiszczenia kary pieniężnej;
    - 3) formularz odpowiedzi na zawiadomienie.
  3. W przypadku nieuiszczenia dobrowolnie kary pieniężnej, właściciel (posiadacz) pojazdu, jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, udzielić odpowiedzi na formularzu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, zawierającej informacje o osobie kierującej pojazdem. Do odpowiedzi właściciel (posiadacz) pojazdu jest obowiązany dołączyć:
    - 1) oświadczenie kierującego:
      - a) o przyznaniu się do kierowania pojazdem w chwili zarejestrowania naruszenia przepisów ruchu drogowego wraz z kserokopią prawa jazdy,
      - b) o istnieniu lub braku okoliczności wskazanych w art. 140ał ust. 2 pkt 2;
    - 2) inne dokumenty lub oświadczenia niezbędne dla prowadzonego postępowania administracyjnego.
  4. Oświadczenie kierującego o przyznaniu się do kierowania pojazdem w chwili zarejestrowania naruszenia przepisów ruchu drogowego uznaje się za równoznaczne z zawiadomieniem kierującego o wszczęciu postępowania. Przepis art. 140ał ust. 4 i 6 stosuje się odpowiednio.
  5. W przypadku, gdy zawiadomienie, o którym mowa w art. 140ał ust. 1 pkt 2, zawiera informację o kierującym pojazdem w chwili naruszenia, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio, z tym że zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego wysyłane jest do kierującego pojazdem w chwili naruszenia.
  6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego zawiera informacje oraz pouczenie i formularz, o których mowa w ust. 2 za wyjątkiem możliwości wskazania osoby kierującej pojazdem w chwili naruszenia. Przepis ust. 3 pkt 2 oraz art. 140ał ust. 4 i 6 w takim przypadku stosuje się odpowiednio.
- Art. 140an. 1. Decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej na kierującego pojazdem wydaje się:
- 1) w przypadku braku wskazania okoliczności, o których mowa w art. 140ał ust. 2 pkt 2, po uzyskaniu:
    - a) od posiadacza (właściciela) pojazdu informacji i dokumentów, o których mowa w art. 140am ust. 3, lub
    - b) od organu kontroli ruchu drogowego danych, o których mowa w art. 140ai ust. 6 pkt 2;
  - 2) w przypadku stwierdzenia przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego braku istnienia wskazanych przez kierują-

cego pojazdem okoliczności, o których mowa w art. 140ał ust. 2 pkt 2.

2. Decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej na właściciela (posiadacza) pojazdu wydaje się w przypadku, gdy nie uiszczył on dobrowolnie kary pieniężnej oraz:
  - 1) nie udzielił odpowiedzi o której mowa w art. 140am ust. 3, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego;
  - 2) udzielona odpowiedź nie zawiera informacji o osobie kierującej pojazdem w chwili zarejestrowania naruszenia przepisów ruchu drogowego lub do odpowiedzi nie został załączony co najmniej jeden z dokumentów, o których mowa w art. 140am ust. 3 pkt 1 lit. a;
  - 3) udzielona odpowiedź nie zawiera okoliczności, o których mowa w art. 140ał ust. 2 pkt 2;
  - 4) pojazdem w chwili naruszenia kierowała osoba czasowo przebywająca lub niemająca stałego miejsca zamieszkania albo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która nie wpłaciła kaucji pieniężnej ani nie uiszczyła dobrowolnie kary pieniężnej.
3. W przypadku dobrowolnego uiszczenia kary pieniężnej na zasadach określonych w art. 140ał ust. 4 i 6, decyzji administracyjnej o nałożeniu kary pieniężnej nie wydaje się, a wszczęte postępowanie administracyjne umarza się.
4. Decyzjom administracyjnym, o których mowa w ust. 1 i 2 nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 140ao. 1. Wskazany w decyzji administracyjnej o nałożeniu kary pieniężnej właściciel (posiadacz) lub kierujący pojazdem jest obowiązany uiszczyć karę pieniężną bez dodatkowego wezwania w formie przekazu na rachunek bankowy Funduszu Nadzoru w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

2. W przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej w terminie, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor Transportu Drogowego wydaje decyzję o nałożeniu kary pieniężnej w podwójnej wysokości. W takim przypadku podmiot jest obowiązany uiszczyć karę pieniężną w podwójnej wysokości bez dodatkowego wezwania w formie przekazu na rachunek bankowy Funduszu Nadzoru wskazany w decyzji o nałożeniu kary pieniężnej w podwójnej wysokości w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
3. Koszty związane z uiszczeniem kary pieniężnej ponosi wpłacający.
4. W przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej w terminie, o którym mowa w ust. 2, Główny Inspektor Transportu Drogowego wystawia tytuł wykonawczy i przekazuje go wraz z wnioskiem o wszczęcie egzekucji administracyjnej organowi egzekucyjnemu.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, ściąganie należności od zobowiązanego następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.⁶⁾).
6. Bank Gospodarstwa Krajowego zapewnia Centrum Nadzoru monitorowanie wpłat z tytułu nałożonych kar pieniężnych.
7. Centrum Nadzoru przekazuje uiszczoną karę pieniężną na rachunek bankowy podmiotu, który ją wpłacił w terminie 7 dni od dnia w którym wydano:
  - 1) ostateczną decyzję:
    - a) uchylającą decyzję o nałożeniu kary pieniężnej i umarzającą postępowanie w tej sprawie, albo
    - b) stwierdzającą nieważność decyzji o nałożeniu kary pieniężnej;
  - 2) prawomocny wyrok uchylający decyzję o nałożeniu kary pieniężnej, albo stwierdzający jej nieważność.
8. W przypadku gdy wysokość nałożonej kary pieniężnej jest mniejsza od wysokości kary uiszczonej, do powstałej różnicy stosuje się odpowiednio przepis ust. 7.

Art. 140ap. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, uwzględniając zakres niezbędnych danych oraz konieczność zapewniania jednolitości dokumentów, określi w drodze rozporządzenia wzory dokumentów stosowanych przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego w postępowaniu administracyjnym w sprawie o nałożenie kary pieniężnej, a w szczególności wzór:

- 1) zawiadomienia o wszczęciu postępowania;
- 2) formularza odpowiedzi;
- 3) oświadczenia kierującego pojazdem.

Art. 140ar. 1. Fundusz Nadzoru przekazuje uiszczone kwoty kar pieniężnych:

- 1) nałożone za naruszenia ujawnione za pomocą stacjonarnych urzędzeń rejestrujących położonych w pasie drogowym dróg krajowych, z wyłączeniem dróg krajowych położonych w mieście na prawach powiatu innych niż autostrady lub drogi ekspresowe, oraz ujawnione przez organy kontroli ruchu drogowego, o których mowa w art. 129 i 129a, po ich pomniejszeniu o 30%:
  - a) na rzecz Krajowego Funduszu Drogowego, o którym mowa w art. 39 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Dro-

---

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243 i Nr 192, poz. 1378.

gowym (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.⁷⁾) - w wysokości 50% kwoty tych kar,

b) do budżetu państwa - w pozostałej wysokości;

2) nałożone za naruszenia ujawnione za pomocą stacjonarnych urzędzeń rejestrujących położonych w pasie drogowym dróg gminnych, powiatowych i wojewódzkich oraz w pasie drogowym dróg krajowych położonych w mieście na prawach powiatu, z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych, a także ujawnione przez straż gminną (miejską), do budżetu właściwej jednostki organizacyjnej samorządu terytorialnego po ich pomniejszeniu o 20%.

2. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego przeznaczają na finansowanie zadań inwestycyjnych, modernizacyjnych lub remontowych związanych z siecią drogową, a także kosztów utrzymania i funkcjonowania infrastruktury oraz urzędzeń drogowych, w tym na budowę, przebudowę, remont, utrzymanie i ochronę dróg oraz drogowych obiektów inżynierskich, w wysokości nie mniejszej niż 40% przekazanych środków.

Oddział 4

Postępowanie wobec osób czasowo przebywających lub niemających stałego miejsca zamieszkania albo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 140as. 1. W przypadku zatrzymania pojazdu, którym naruszono przepisy ruchu drogowego w zakresie, o którym mowa w art. 140ab ust. 1 pkt 1, kierowanego przez osobę czasowo przebywającą lub niemającą stałego miejsca zamieszkania albo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organ kontroli ruchu drogowego pobiera kaucję pieniężną w wysokości odpowiadającej przewidywanej karze pieniężnej.

2. Kaucję pieniężną pobiera się:

1) w czasie kontroli na drodze w formie:

- a) gotówkowej, za pokwitowaniem na druku ścisłego zarchowania,
- b) bezgotówkowej, za pomocą karty płatniczej na rachunek, o którym mowa w pkt 2, jeżeli organ kontroli ruchu drogowego umożliwi taką formę, przy czym koszty związane z autoryzacją transakcji i przekazem środków na rachunek bankowy ponosi bezzwrotnie wpłacający kaucję;

2) w formie przelewu na wyodrębniony nieoprocentowany rachunek bankowy Centrum Nadzoru, przy czym koszty przelewu ponosi bezzwrotnie wpłacający kaucję pieniężną.

---

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297 i Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61, z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 99, poz. 666 oraz z 2008 r. Nr 218, poz. 1381.

3. W przypadku poboru kaucji gotówką organ kontroli ruchu drogowego przekazuje kaucję na rachunek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.
4. Centrum Nadzoru przekazuje kaucję:
  - 1) na rachunek bankowy Funduszu Nadzoru – w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się wykonalna;
  - 2) na rachunek bankowy podmiotu, który ją wpłacił w przypadkach, o których mowa w art. 140ao ust. 7.
5. W przypadku, gdy wysokość nałożonej kary pieniężnej jest mniejsza od wysokości pobranej kaucji, do powstałej różnicy stosuje się odpowiednio przepis ust. 4 pkt 2.
6. Kierujący pojazdem, o którym mowa w ust. 1, może dobrowolnie uiścić karę pieniężną w wysokości określonej zgodnie z art. 140al ust. 6, składając odpowiednie oświadczenie. W takim przypadku kaucji nie pobiera się. Przepisy ust. 2 dotyczące form poboru kaucji stosuje się odpowiednio. W przypadku poboru kary pieniężnej gotówką organ kontroli ruchu drogowego przekazuje karę pieniężną na rachunek bankowy Funduszu Nadzoru.
7. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, mając na celu prawidłowość dokumentowania i obrotu środkami pieniężnymi, określi w drodze rozporządzenia wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, sposób, tryb i terminy przekazywania przez organy kontroli ruchu drogowego kaucji oraz kar pieniężnych pobranych gotówką na rachunki bankowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 6, a także wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach.

Art. 140at. 1. W przypadku nie wpłacenia kaucji, o której mowa w art. 140as ust. 1, lub nieuiszczenia dobrowolnie kary pieniężnej, o którym mowa w art. 140as ust. 6, organ kontroli ruchu drogowego zatrzymuje, za pokwitowaniem, dowód rejestracyjny pojazdu i usuwa pojazd na koszt kierującego.

2. W zakresie postępowania w związku z usuwaniem pojazdu stosuje się odpowiednio przepisy art. 130a ust. 5a-7.
3. Zwrot pojazdu z parkingu następuje po:
  - 1) przedstawieniu organowi kontroli ruchu drogowego dowodu wpłacenia kaucji lub dobrowolnego uiszczenia kary pieniężnej, o którym mowa w art. 140as ust. 6;
  - 2) uiszczeniu opłat za zatrzymanie pojazdu i jego usunięcie oraz parkowanie na parkingu.
4. Jeżeli kaucja nie zostanie wniesiona lub kara pieniężna nie zostanie dobrowolnie uiszczona i pojazd nie zostanie odebrany z parkingu w terminie 60 dni od dnia nałożenia kary pieniężnej, stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

(Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.⁸⁾) dotyczące egzekucji należności pieniężnych z ruchomości.

5. Środki pochodzące z egzekucji, o której mowa w ust. 4, zalicza się na poczet:
  - 1) kosztów egzekucji;
  - 2) opłat, o których mowa w ust. 3 pkt 2;
  - 3) nałożonej kary pieniężnej, którą organ egzekucyjny przekazuje na rachunek bankowy Funduszu Nadzoru w terminie 7 dni od dnia zakończenia egzekucji.
6. W przypadku, gdy wysokość środków pochodzących z egzekucji, o której mowa w ust. 4, jest wyższa od łącznej wysokości należności, o których mowa w ust. 5, powstałą różnicę organ egzekucyjny przekazuje właścicielowi pojazdu.
7. Przepisów ust. 1 oraz art. 140as ust. 1 nie stosuje się w przypadku gdy Rzeczpospolita Polska zawarła z państwem, którego obywatelstwem legitymuje się kierujący pojazdem o którym mowa w art. 140as ust. 1, umowę lub porozumienie o współpracy we wzajemnym dochodzeniu należności, bądź możliwość taka wynika wprost z przepisów międzynarodowych oraz przepisów tego państwa.

Art. 140au. 1. Tworzy się Centralną Ewidencję Pojazdów Zarejestrowanych za Granicą, którymi dokonano naruszenia przepisów ruchu drogowego w zakresie, o którym mowa w art. 140ab ust. 1 pkt 1, zwaną dalej „CEPZ”.

2. CEPZ prowadzi w systemie teleinformatycznym Główny Inspektor Transportu Drogowego, który jest administratorem danych zgromadzonych w ewidencji.
3. Do CEPZ wpisuje się pojazd, jeżeli za dokonane pojazdem naruszenie nie uiszczono kary pieniężnej i nie wpłacono kaucji pieniężnej.
4. Wpis dotyczący pojazdu usuwa się z CEPZ:
  - 1) w przypadku uiszczenia kary pieniężnej lub wpłacenia kaucji pieniężnej, po upływie 18 miesięcy od dnia naruszenia;
  - 2) w terminie 7 dni od dnia, w którym wydano ostateczną decyzję o umorzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz przypadkach, o których mowa w art. 140ao ust. 7;
  - 3) w przypadku nie wydania decyzji, o której mowa w art. 140ao, po upływie dwóch lat od dnia naruszenia.
5. Dane zawarte w CEPZ udostępnia się:

---

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243 i Nr 192, poz. 1378 oraz z 2008 r. Nr 209, poz. 1319.

- 1) Policji;
- 2) Straży Granicznej;
- 3) organom celnym;
- 4) organom prokuratury oraz organom wymiaru sprawiedliwości, na wniosek tych organów, w przypadkach o których mowa w art. 140a¹ ust. 4;
- 5) organom państw trzecich na zasadach określonych w odrębnych przepisach oraz umowach i porozumieniach międzynarodowych.

6. Administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby CEPZ jest zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 80b ust. 4.

Art. 140aw. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, kierując się koniecznością zapewnienia sprawności i bezpieczeństwa systemu teleinformatycznego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia CEPZ, o której mowa w art. 140au ust. 1;
- 2) warunki oraz tryb i sposób udostępniania danych zawartych w CEPZ;
- 3) tryb usuwania danych zawartych w ewidencji.

Art. 140az. 1. Funkcjonariusz Straży Granicznej lub organu celnego odmawia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdu, o którym mowa w art. 140au ust. 3, jeżeli za dokonane naruszenie nie została uiszczona kara pieniężna i nie została wniesiona kaucja pieniężna.

2. W przypadku kontroli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdu, o którym mowa w art. 140au ust. 3, przez organy kontroli ruchu drogowego lub organy, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 140as i 140at stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2007 r. Nr 109, poz. 756 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 92 § 1. otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto nie stosuje się do znaku lub sygnału drogowego albo do sygnału lub polecenia osoby uprawnionej do kierowania ruchem lub do kontroli ruchu drogowego, podlega karze grzywny albo karze nagany, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.”;

2) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. Kto wykracza przeciwko innym przepisom o bezpieczeństwie lub o porządku ruchu na drogach publicznych, podlega karze grzywny

do 3.000 złotych albo karze nagany, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.⁹⁾) po art. 20a dodaje się art. 20b w brzmieniu:

„Art. 20b. 1. Do zarządcy drogi należy ponadto instalacja, usunięcie, naprawa i utrzymanie stacjonarnych urządzeń samoczynnie ujawniających i zapisujących za pomocą technik utrwalania obrazów naruszenia przepisów ruchu drogowego przez kierujących pojazdami, z wyłączeniem czynności wynikających z ich bieżącej eksploatacji.

2. Zarządca drogi instaluje lub usuwa urządzenia, o których mowa w ust. 1 na wniosek Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub z inicjatywy własnej – za zgodą Głównego Inspektora Transportu Drogowego.

3. Zadania, o których mowa w ust. 1 finansowane są:

1) przez właściwą jednostkę samorządu terytorialnego – dla urządzeń, o których mowa w ust. 1 położonych w pasie drogowym:

a) drogi wojewódzkiej, powiatowej lub gminnej,

b) drogi krajowej położonej w mieście na prawach powiatu, z wyłączeniem autostrady i drogi ekspresowej;

2) przez Krajowy Fundusz Nadzoru nad Ruchem Drogowym, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹⁰⁾), który dokonuje zakupu urządzeń, w pozostałym zakresie.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 39b:

a) w ust. 1 po pkt 11b dodaje się pkt 11c w brzmieniu:

---

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 192, poz. 1381 oraz z 2008 r. Nr 54, poz. 326, Nr 218, poz. 1391 i Nr 227, poz. 1506.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708, poz. 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i N 234, poz. 1573 i 1574.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297 i Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61, z 2007 Nr 23, poz. 136 i Nr 99, poz. 666 oraz z 2008 r. Nr 218, poz. 1381.

„11c) wpływów z kar pieniężnych za naruszenia przepisów ruchu drogowego, o których mowa w art. 140a pkt 1 lit b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹²⁾);”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpływy z opłat i kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 pkt 11b i pkt 11c, Bank Gospodarstwa Krajowego wyodrębnia w ramach środków finansowych gromadzonych na Funduszu.”

Art. 5.

W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, Nr 214, poz. 1344 i Nr 237, poz. 1651) w art. 95 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. W celu ujednoczenia sposobu reakcji organów uprawnionych do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego za określone wykroczenia, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, złożony w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, zróżnicowaną wysokość mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń, z wyłączeniem naruszeń przepisów ruchu drogowego w zakresie przekraczania przez kierujących pojazdami dopuszczalnej prędkości określonej przepisami ustawy lub za pomocą znaków drogowych, uwzględniając rodzaj naruszonego lub zagrożonego dobra oraz stopień szkodliwości poszczególnych czynów.”

Art. 6.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) oraz nadzór nad przestrzeganiem przepisów ruchu drogowego w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.”

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) rodzaju używanego paliwa poprzez pobranie próbek paliwa z pojazdu.”

---

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708, poz. 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i N 234, poz. 1573 i 1574.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381 oraz z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574.

2) w art. 51:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Transportu Drogowego koordynuje, nadzoruje i kontroluje działalność wojewódzkich inspektorów transportu drogowego oraz nadzoruje wykonanie w roku budżetowym planów rzeczowo-finansowych w części dotyczącej wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest:

1) Główny Inspektor – w sprawach związanych z kontrolą i nadzorem nad przestrzeganiem przepisów ruchu drogowego przez kierujących pojazdami, o których mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;

2) wojewódzki inspektor – w pozostałych sprawach.”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 6 pkt 2 jest Główny Inspektor.”;

3) w art. 53 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zastępcę wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Transportu Drogowego.”;

4) w art. 54 ust. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) wykonuje zadania Inspekcji, w zakresie kontroli i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów ruchu drogowego przez kierujących pojazdami w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;

12) uzgadnia opracowane przez wojewodów projekty rocznych planów rzeczowo-finansowych w części dotyczącej wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego.”;

5) art. 70 i 71 otrzymują brzmienie:

„Art. 70. 1. Inspektor wykonuje czynności kontrolne w obecności kontrolowanego, osoby zastępującej kontrolowanego lub przez niego zatrudnionej.

2. Nieumundurowany inspektor okazuje legitymację służbową bez wezwania w taki sposób, aby zainteresowany miał możliwość odczytać i zanotować numer legitymacji, organ który wydał legitymację oraz imię i nazwisko inspektora.

3. Inspektor ma obowiązek zapoznać kontrolowanego z jego prawami i obowiązkami wynikającymi z ustawy.

Art. 71. Zatrzymanie pojazdu do kontroli może być dokonane tylko przez umundurowanego inspektora.”;

6) art. 76a otrzymuje brzmienie:

„Art. 76a. 1. Uprawnienia kontrolne inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego przysługują również pracownikom Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego przy spełnieniu warunków, o których mowa w art. 71 i art. 76 ust. 1.

2. Do ustalenia stanu zdrowotnego pracowników, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 76 ust. 4 pkt 2.

3. Decyzję o skierowaniu pracownika Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego na egzamin kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 76 ust. 1 pkt 6, podejmuje Główny Inspektor na wniosek dyrektora komórki organizacyjnej Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego właściwej w sprawach nadzoru inspekcyjnego. W takim przypadku, skierowanie na egzamin kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 76 ust. 1 pkt 6, nie wymaga odbycia przez pracownika sześciomiesięcznego kursu specjalistycznego oraz praktyki w ramach tego kursu.”;

7) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Art. 79. 1. Inspektorzy w związku z pełnieniem obowiązków służbowych korzystają z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

2. Inspektorzy wykonując czynności służbowe mają prawo:

1) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i przedsiębiorcy są obowiązani, w zakresie swojego działania, do udzielania nieodpłatnie tej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa;

2) zwracania się o niezbędną pomoc do innych, niż wymienieni w pkt 1, przedsiębiorców, jednostek organizacyjnych i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.”;

8) w art. 80 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W ewidencji gromadzi się również dane i informacje o właścicielach (posiadaczach) pojazdów, na których na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹⁴⁾) została nałożona kara pieniężna za naruszenie przepisów ruchu drogowego w zakresie dopuszczalnej prędkości.”;

---

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708, poz. 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52,

9) w art. 93:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnieni do kontroli, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2-7, mają prawo nałożyć na wykonującego przewozy drogowe lub inne czynności związane z tym przewozem karę pieniężną, w drodze decyzji administracyjnej.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podmiot uprawniony do kontroli, o którym mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2-7, nakłada w drodze decyzji administracyjnej na podmiot wykonujący inne czynności związane z przewozem karę pieniężną, o której mowa w art. 92 ust. 1, jeżeli okoliczności sprawy i dowody jednoznacznie wskazują, że podmiot ten miał wpływ lub godził się na powstanie naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego.”,

c) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:

„9a. Funkcjonariusz Policji, który ujawni naruszenie, za które niniejsza ustawa przewiduje karę pieniężną, przekazuje dokumenty z przeprowadzonej kontroli właściwemu ze względu na miejsce kontroli wojewódzkiemu inspektorowi transportu drogowego.

9b. W przypadku, o którym mowa w ust. 9a, postępowanie administracyjne prowadzi i decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej wydaje wojewódzki inspektor transportu drogowego.”.

Art. 7.

Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 130 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz na podstawie art. 95 § 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zachowują moc przepisy dotychczasowe w zakresie, w jakim nie pozostają one w sprzeczności z przepisami tej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia 1 lipca 2010 r.

Art. 8.

1. Postępowania w sprawach o wykroczenia popełnione w zakresie naruszeń przepisów ruchu drogowego o dopuszczalnej prędkości przed dniem 1 stycznia 2010 r. prowadzone będą na podstawie przepisów obowiązujących w dniu popełnienia wykroczenia.
2. Postępowania egzekucyjne należności pieniężnych powstałych z tytułu grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego za wykroczenia popełnione przy użyciu pojazdu mechanicznego lub z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 140a1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, wszczęte przed dniem 1 stycznia 2010 r. prowadzone będą na podstawie przepisów obowiązujących w dniu wszczęcia postępowania.

Art. 9.

Do czasu utworzenia Centrum Nadzoru oraz powołania Dyrektora Centrum Nadzoru czynności związane z organizacją oraz działaniem Centrum Nadzoru wykonuje Główny Inspektor Transportu Drogowego.

Art. 10.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 2-6 i pkt 10 w zakresie dotyczącym art. 140aa, art. 140ab ust. 2 i ust. 4 oraz art. 140ac-140ae,
- 2) art. 3 w zakresie dotyczącym art. 20b ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 1,
- 3) art. 6 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3, pkt 4 w zakresie dotyczącym dodawanego pkt 12, oraz pkt 5-7,
- 4) art. 9,
- które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy,
- 5) art. 3 w zakresie dotyczącym art. 20b ust. 3 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2010 r.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/ 200 /09/DP/kz

Warszawa, dnia 28 stycznia 2009 r.

Pan Zbigniew Rynasiewicz
Przewodniczący
Komisji Infrastruktury
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie niektórych ustaw ujętego w sprawozdaniu Komisji Infrastruktury (druk nr 1593)*, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 54 ust. 1 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z przedłożonym *sprawozdaniem Komisji Infrastruktury o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie niektórych ustaw* – pismo nr INF-0150-136-09 - pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedmiotowa regulacja w oddziale 4 zawiera przepisy regulujące postępowanie wobec osób czasowo przebywających lub niemających stałego miejsca zamieszkania albo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 140as ust. 1 projektu osoby te, w przypadku zatrzymania kierowanego przez nie pojazdu, którym dokonano naruszenia przepisów ruchu drogowego w zakresie dopuszczalnej prędkości, uiszczają kaucję pieniężną w wysokości odpowiadającej przewidywanej karze pieniężnej. Kaucja taka nie jest pobierana, jeśli kierujący dobrowolnie uiszcza karę pieniężną (art. 140as ust. 6 projektu). Zgodnie z art. 140at w przypadku niewpłacenia kaucji i nieuiszczenia dobrowolnie kary pieniężnej, organ kontroli ruchu drogowego zatrzymuje, za pokwitowaniem, dowód rejestracyjny pojazdu i usuwa pojazd na koszt kierującego. Obowiązek uiszczenia kaucji oraz możliwość zatrzymania dowodu rejestracyjnego i odholowania pojazdu w sytuacji nieuiszczenia kaucji ani kary nie stosuje się w odniesieniu do osób będących obywatelami państwa, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła umowę lub porozumienie o współpracy we wzajemnym

dochodzeniu należności, bądź możliwość taka wynika bezpośrednio z przepisów międzynarodowych oraz przepisów tego państwa (art. 140as ust. 7 projektu). Dla porównania, przepis ogólny projektu zawarty w art. 140al ust. 4 wprowadza zasadę, że właściciel (posiadacz) pojazdu, a także kierujący pojazdem, może uiścić karę pieniężną dobrowolnie w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie o nałożenie kary pieniężnej.

Wyżej opisane rozróżnienie jest uzasadnione potrzebą zapewnienia ściągłości kar od osób zamieszkałych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Pozwalam sobie zwrócić uwagę, że w odniesieniu do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, proporcjonalność tego rozróżnienia do założonego celu może budzić wątpliwości. Ostateczna ocena spełnienia wymogu proporcjonalności w tym zakresie leży wprawdzie w kompetencjach ustawodawcy, jednakże może podlegać weryfikacji przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

- II. **W konkluzji stwierdzam, że przedłożony do zaopiniowania projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej z zastrzeżeniem punktu I niniejszej opinii.**

Z poważaniem,

Z up. SEKRETARZA
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
PODSEKRETARZ STANU

Maciej Szpunar

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Tadeusz Jarmuziewicz
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Infrastruktury